

KONING EN GRONDWET.

NIEUWS- EN ADVERTENTIEBLAD

VOOR DE GRAAFSCHAP ZUTPHEN.

Dit Blad verschijnt iederen Woensdag morgen. Behalve bij de Uitgevers, worden bestellingen aangenomen door de Agenten de H. H. W. H. STENFERT KROESE, te *Arnhem*, A. TJADEN, te *Deventer*, J. P. v. CAPPELLE, te *Doetinchem*, C. H. WESSER, te *Zevenaar*.

De prijs is per drie maanden, franco per post 85 Cts.; binnen de Stad 70 Cts.

Afzonderlijke nummers 10 Cts.

De prijs der Advertentiën is van een tot vier regels 65 Cts.; voor elken regel meer 15 Cts. behalve 35 Cts. zegelregt voor elke plaatsing.

Advertentiën en ingezonden stukken dienen uiterlijk Dingsdagmorgens aan de drukkerij te zijn. In spoedvereischende gevallen gelieve men regstreeks aan den drukker W. BECKING te *Doesborgh*, te adresseren.

Uitgevers: J. SCHOONMAN, te *Zutphen* en W. BECKING, te *Doesborgh*.

BUITENLAND.

OVERZICHT DER POLITIEKE BERICHTEN.

In den afgelopen jaarkring is alleen het Noorden van Europa, Rusland, voortgegaan met nieuwe en nuttige hervormingen, die inderdaad van vrijzinnigheid getuigen, al is en moest die ook gewijzigd zijn naar geheel eigenaardige toestanden en denkbeelden. In het Westen hebben Groot-Brittannië, Nederland en België den weg der constitutionele ontwikkeling blijven bewandelen en mogen deze staten, ook in dit opzicht, zeker wel onder de gelukkigste gerekend worden, wier toekomst het beste is gewaarborgd, voor zoover die van kleine staten — bij het meer en meer miskennen van alle *regts*beginnelsen door meer magtige naburen — nog eenige waarborgen kan opleveren.

De Pruisische kamers zijn bijeengeroepen tegen 14 Januarij. *v. Bismarck* acht den tijd dus genaderd, om voor de vertegenwoordiging te verschijnen. Hoe zal echter hare houding wezen? Onderscheiden der liberale leden zijn in groote moeilijkheid. Zij willen *v. Bismarck* niet steunen, en toch keuren zij zijne politiek tegenover de hertogdommen goed; het algemeene gevoelen in Pruisen is, dat de regering de goede gelegenheid niet mag laten voorbijgaan, en aan de hertogdommen moet vasthouden, daardoor de staatkunde van *Frederik den Groote* voortzettende. Dat gevoelen is zoo in alle standen ingeworteld, dat het ergste voor Duitschland is te voorzien. Onderscheiden vertegenwoordigers nemen hun ontslag. Durft *v. Bismarck* zijne aanhechtings-politiek niet volhouden, dan zal dit zijn val nog kunnen berokkenen, tast hij door, dan zal hij er zijne stelling voor goed door kunnen vestigen. — Wat zal dan evenwel Oostenrijk doen? En wat zal Europa zeggen? Heeft Europa echter iets gezegd, toen Savoye door Frankrijk werd ingelijfd? En zou Pruisen én Oostenrijk in Italië én Denemarken in Noord-Sleeswijk niet kunnen bevredigen?

't Blijft alleen dan de kwestie, wat de man te Parijs zal willen!

Men spreekt van eene interventie van Oostenrijk en Pruisen in Hessen. 't Zou wonderlijk zijn, als Pruisen nu weder voor de volks-regten opstond! Een voorwend-

sel tot tusschenkomst zal wel altijd te vinden zijn, als men die wil.

De onafhankelijke pers toont overal, zelfs te Weenen, haar leedwezen over den pauselijken bul, die aan beschaving en vooruitgang den oorlog verklaart. Zelfs de ultramontaansche bladen zoeken een middenweg en de Belg. klerikale organen beweren, dat de roomsch katholieken door de uitspraak van *Pius IX*, hoewel tegen de grondwettige instellingen gerigt, daarom niet van hun eed van getrouwheid aan de constitutie ontslagen zijn! Die bewering bewijst, hoe de vrienden van Rome zelve met de zaak bezwaard zijn.

Ofschoon de jongste pauselijke bul niets nieuws levert en slechts vroegere uitspraken van Rome bevestigt, baart het stuk toch overal onrust of misnoegen. De vrienden van Rome zien het gevaarlijke er van in, om thans de publieke meening door zulke zonderbare verklaringen te trotseren, daar die verklaringen niets vermogen tegen den drang der tijden, en die onmagt dus slechts den vijanden der r. k. kerk kan dienen. Misnoegen heeft het stuk echter te Parijs gewekt. Kardinaal *Antonelli* heeft verklaard, dat de encyclica een antwoord was op de Sept.-overeenkomst; dat begreep men te Parijs, maar daarom juist is men er verstoord over. De houding van den paus vermeerderd toch de bezwaren en bemoeijelt de taak, die het keizerlijk bewind zich had gesteld, om Rome met de eischen van het hedendaagsch Europa meer in overeenstemming te brengen. De positie zal nu wel klaarder moeten worden. De fransche geestelijkheid vooral zal begrijpen, dat zij tegenover die onhoudbare stellingen van het ultramontanisme zich ook zal moeten verklaren; men zegt reeds, dat de aartsbisschoppen van Rouaan en Bourges en de bisschop van Orleans daartoe te Parijs zullen bijeenkomen.

De Engelsche pers, vooral de *Times*, is vrij scherp; en toont het nuttelooze van zulke onmagtige aanvallen aan, die evenmin tegen de beweging der vrije gedachte iets vermogen, als wanneer men te Rome de wetten der zwaartekracht zou willen veranderen.

Uit Rome wordt van den 28. berigt dat de paus, bij gelegenheid van het kersfeest, de gelukwenschingen van het heilig kollegie ontvangen en in zijn antwoord op de daar-

bij gehouden rede van den deken heeft gezegd, dat de zegpraal der kerk verzekerd is, maar dat alleen de dag van dien triomf zich nog niet liet voorzien. Hij hoopte dat het hem vergund mogt zijn, dien dag te beleven en alsdan in navolging van *Simeon* uit te roepen: „Heer! laat uw dienstknecht sterven!” De leden van het diplomatiek corps, met inbegrip van den heer *van Meyersdorff*, Russ. gezant, zijn afzonderlijk door den paus ontvangen.

De verhouding tusschen Petersburg en Rome, hoe gespannen ook, is niet van dien aard, als men meende te kunnen opmaken uit het vertrek van den Russ. gezant; deze is te Florence den Italiaanschen troonopvolger slechts zijne opwachting gaan maken en vervolgens te Rome teruggekeerd. Te Rome is men anders op nieuw geërgerd, door eene Russ. keizerlijke ukase omtrent Polen, welke volgens de *Corresp.* niet minder ten doel zou hebben, dan alle Polen, die geene grondbezitters zijn, te deporteren. De maatregel zou wel wat al te Russisch zijn, om er aan te kunnen gelooven, hoe hard de bejegening der Polen soms ook van wege het Russ. gezag moge zijn.

Te Napels heeft de kroonprins den kardinaal *Andrea* een tegenbezoek gebracht. Men zegt, dat de kardinaal in zijn gesprek zich ten opzichte van Rome zeer inschikkelijk heeft betoond, en heeft goedgekeurd, dat de stad een deel van het koninkrijk Italië zal uitmaken; hij zag er echter bezwaar in, dat de koning in Rome zijn zetel zou vestigen. Rome zou hij tot een Italiaansch Frankfort willen maken.

De Turijnsche correspondent van den *Times* erkent dat Italië nog een innig katholiek land is. „In het Italiaansch parlement en daarbuiten (zegt hij in een schrijven van 21 Dec.) ziet men nog zoo veel verknochtheid aan de kerk van Rome, dat het tot stand komen der voorgedragen wet ter onteigening der klooster- en kerkgoederen zeer onwaarschijnlijk is. Het zou mij niet bevreemden, indien die voordragt door de regering ingetrokken wierd. Wijlen de heer *Cavour* opperde het denkbeeld dat Rome eenmaal de hoofdstad van het koninkrijk Italië moest en zou worden, en het verlichte deel der natie en de meerderheid dergenen die van het parlementaire spreekgestoelte en door de drukpers tot de natie spreken omhelsden dat denkbeeld met geestdrift. Doch, wij kunnen het oog niet sluiten voor het feit dat het pausdom nog steeds eene oneindig groote magt hier te lande heeft, en dat millioenen Italianen liever de hoop op het bezit van Rome zouden laten varen dan den paus en hunne godsdienstige vooroordeelen te zien krenken. Er is in dat opzicht een groot onderscheid tusschen de twee katholieke landen van het Zuiden van Europa. In Spanje heerschen het bijgeloof en onverdraagzaamheid in de hogere kringen, terwijl het volk er het slaafsch onzag voor den priester heeft afgelegd en zonder tegenkanting den overtolligen rijkdom aan de kerk heeft zien ontnemen. Hier daarentegen, in Italië, zijn het hof en de regering liberaal; doch onder de volksmenigte schuilt de oude zuurdeesem nog, en zelfs velen die openlijk liberale begrippen belijden, verzetten zich heimelijk tegen maatregelen, die voor kloosters of geestelijkheid nadeelig zijn.”

De *N. Fr. Presse* bevat een brief uit Warschau, waarin mededeeling gedaan wordt van eene geheime instructie aan de goeverneurs der Westrussische provincien, ten einde die overeenkomstig 's keizers bevelen geheel Russisch te maken. Als middel daartoe wordt aangewezen de uitroeiing van het Poolsch element, dat „daar vreemd en der Russ. regering vijandig is” door de allerkrachtigste middelen, als daar zijn: inrigting van het onderwijs in den geest der orthodoxie en Russische nationaliteit, verbetering van den toestand der orthodoxe geestelijkheid, opdat deze met goed gevolg strijde tegen de Poolsche propaganda die

waarschijnlijk nog eenigen tijd haar invloed zal trachten uit te breiden, der r. kath. geestelijken alle middelen te ontnemen waardoor zij de regeringsmaatregelen kunnen ontduiken, hen daartoe onder het strengste toezigt te stellen en bij de minste aanraking van den wettigen staat van zaken streng te straffen, vooral wanneer het manifestaties der Poolsche propaganda geld; de ambten steeds slechts te bezetten met Russen; kolonisatie met Russen en verkoop van gronden aan Russen van alle standen. Deze instructie is door den keizer goedgekeurd.

De vestiging van Russische koloniën in die oorden van Litthauen, Samogitie en Witpruisen, wier vroegere Poolsche bewoners wegens deelneming aan den opstand naar Siberië of het hart van Rusland zijn verbannen, is, volgens het officiëel blad van Wilna, reeds aangevangen. Zoo zijn onlangs in Samogitië, in den omtrek der steden Uszpole, Onikszt en Androniszk op verbeurd verklaarde gronden 173 Russische families, en in het goevernement Mohilew, in het distrikt Czerykow, in het dorp Sienojasaiki, waarvan alle ingezetenen gedeporteerd zijn, 24 families van ontslagen Russische soldaten gevestigd. — Tevens heeft *Murawiew* den bouw bevolen van drie Grieksche kerken en daartoe voorloopig 24130 z. r. uit het confiscatiefonds aangewezen. In het goevernement Minsk, in het distrikt Pinsk, zijn weder 86 personen, waaronder 21 elcheden van de r. kath. tot de Grieksche kerk overgegaan.

Men schrijft uit Nieuw-York van den 16, dat het einde van den Amerikaanschen oorlog nooit zoo nabij is geweest als nu. De bezetting van Savannah door *Sherman*, het bezit van Port Royal, zullen niet alleen Charleston isoleren, maar brengen het leger van *Hood* in Tennessee in groot gevaar. Die staat, benevens Georgië en het grootste gedeelte van Alabama, zullen vrij zijn en Kentucky zal veilig wezen voor elke onderneming der Zuidelijken. Men heeft te Washington zoo goed begrepen van welk gevolg het slagen van *Sherman's* togt kan wezen, dat men, om elke wending der krijgskans zooveel mogelijk te beletten, de vloot van admiraal *Porter* naar Port Royal heeft gezonden. Er bestond toch grond te vreezen, dat zoo *Sherman*, die gebrek heeft aan belegerings materieel, te lang voor Savannah moest blijven liggen, de verstrooide korpsen der Zuidelijken en de milicie van Georgië hem in den rug konden vallen, terwijl *Beauregard* de stad tegen hem verdedigde. De vloot brengt daarom aan *Sherman* al wat hij noodig heeft om Savannah te belegeren en men meent, dat dan *Beauregard* zelfs niet zal wachten eene stad te verdedigen, waarin hij gevaar liep gevangen genomen te worden, daar al zijne middelen van gemeenschap zijn afgesneden. Het gerucht der inname van Savannah was valsch, maar men was overtuigd, dat *Sherman* die plaats voor den 15 Nov. zou genomen hebben. Wat Richmond betreft zouden versterkingen tot een gezamenlijk bedrag van 50000 man, waarvan het laatste contingent den 13. uit Washington vertrokken was, *Grant* in staat stellen, eene uiterste poging te wagen, die men nu meende, dat zou slagen, daar hij dan over eene zeer groote legermagt te beschikken zou hebben. Hij heeft zijn front, het zwakke punt zijner positie, zoozeer verstrekt, dat hij van die zijde niets te vreezen heeft en zijne geheele magt op die flank des vijands zal kunnen brengen, waar hij het best zal oordeelen een aanval te ondernemen.

BINNENLAND EN GEMENGDE BERICHTEN.

Door den raad der gemeente Wageningen werd in zijne vergadering van den 3 October jl. eene commissie benoemd van zeven leden, welke deels uit zijn midden, deels uit de overige leden der burgerij waren gekozen, ten einde gezamenlijk middelen te beramen, om voor Wageningen eene verbinding met het spoorwegnet te verkrijgen.

Door die commissie werden verschillende plannen in overweging genomen, doch eindelijk werd besloten, dat eene nieuwe lijn van Arnhem naar Utrecht zoo dicht mogelijk langs den Rijn loopende, niet alleen aan het beoogde doel ten volle zoude beantwoorden, maar ook met het oog op de gunstige uitkomsten van den Rijn-spoorweg, welke door weinig bevolkte en onvruchtbare streken was gelegd, bevredigende financiële resultaten zoude kunnen opleveren.

Aan de belanghebbende gemeentebesturen is vervolgens door die commissie eene cirkulaire gezonden met verzoek, om een of meer leden uit hun midden te kiezen, om met de Wageningsche commissie over die zaak te beraadslagen. Allen hebben zich daartoe bereid verklaard en 12 Januarij a. s. zullen te Wageningen de leden der verschillende gemeentebesturen met de Wageningsche commissie te zamen komen, om te overleggen, wat in het gemeenschappelijk belang van al die gemeenten tot het verkrijgen van zulk eene spoorweglijn te doen zij.

In de *Arnh. Ct.* leest men:

„Onder de grieven, in de tweede kamer tegen den minister van binnenl. zaken aangebragt, was ook deze, dat hij zich te veel met kleinigheden bemoeide, ja die opzocht om er zich meê bezig te houden.

„De minister beantwoordde die beschuldiging met den wensch, dat zij, die zóó dachten, eens een dag of drie in zijn toren (s ministers werkvertrek bevindt zich in een toren van de landsgebouwen op het binnenhof) mogten doorbrengen, ten einde zich daar, door den berg van stukken, die het oog en de beslissing des ministers gebiedend eischen, te overtuigen, dat hij geen jagt zal maken op kleinigheden.

„Dagelijks komen er gemiddeld driehonderd stukken bij het departement in, en de minister neemt daarvan honderd ter inzage. De overige worden bij de verschillende afdelingen afgehandeld. De minister behoeft dus waarlijk niet ter jagt te gaan op zaken, die zich zelve niet bij hem aandienen.

Dezer dagen deed de arr-regt. te Almelo uitspraak in de zaak der Belgische maatschappij van brandverzekering te Brussel, appellante van een vonnis van het kantongerecht te Enschedé, tegen *H. Lutje Holzik*. De regtbank overwoog, dat de maatschappij was eene in België, volgens de daar bestaande wet gevestigde; althans dat dit door partijen was erkend, en dat zij, als zoodanig, gelijk ieder andere vreemdeling, hier ter lande als wettig behoorde beschouwd te worden; dat hare persoonlijke hoedanigheid, als naamlooze vennootschap, geene uitsluiting kon daargestellen, want dat de hier te lande voor zoodanige instellingen vereischte koninklijke goedkeuring, die deze belgische niet bezit, als eene bepaling van orde voor de binnenlandsche moest worden aangemerkt; dat ook geenerlei wettelijke bepaling hare uitsluiting gelastte, maar integendeel art. 10 der algemeene bepalingen van wetgeving in het koninkrijk hare hoedanigheid staaft; dat zij dus als regtspersoon konde ageren en konklusie nemen, in het onderhavige geval voor het kantongerecht te Enschedé, waarnaar de zaak ten principale, die niet genoeg geïnstrueerd was, om bij eindvonnis te kunnen worden beregt, is teruggewezen.

Thimotheus Prim verhaalt, naar luid der Berlijnsche dagbladen, in het *Petit Journal* de volgende aandoenlijke geschiedenis. Een arme seinwachter stond op zijn post... een plek waar twee wegen zich splitsen. Hij had zijn spaak in de hand, gereed om het voorgeschreven teeken te geven, want het fluitje werd reeds gehoord, dat de rasse komst van den trein hem voorspelde. De trein was reeds zóó nabij, dat men zeer duidelijk het vreeselijk geraas der machine kon hooren.... wier sissend geluid door de echo's werd herhaald.... De seintoestel is slechts eenige seconden van het keerpunt van den weg verwijderd.

Toen, het hoofd wendende, neemt de wachter eene verschrikkelijke verschijning waar. Hij voorziet een ontzettend ongeluk. Zijn zoon, zijn blonde lieveling, bevindt zich op de baan. Onbewust van het dreigend gevaar, speelt hij op de rails. Wat te doen? Een enkel teeken, waardoor de trein op andere rails zal overgaan, zal voldoende zijn om zijn zoon te redden; maar dan zal de komende trein, verkeerd gerigt, zich stooten tegen een anderen trein, die, komende van de tegenovergestelde zijde, denzelfden weg voorbij moet.... Blijft hij getrouw aan zijn pligt, dan zal zijn geliefd kind gedood worden!... En hij heeft slechts eene enkele seconde om zich te be-

denken.... want de locomotief nadert al sneller en sneller, een vuurspoor achterlatende en de ruimte verzwelgende....

Doorluchtig slagtoffer van zijn pligt, neemt de ongelukkige wachter een verheven en toch voor hem persoonlijk beklagenswaardig besluit. Hij wijst aan den trein het spoor, op welks rails zijn kind nog speelt. Vervolgens roept hij het toe: „Werpt u neder op den weg, geheel plat, en verroer u niet.” Het was ook tijd.

De trein gaat voorbij.... De ongelukkige vader kermt van angst en vrees. Het vuur van de locomotief belet hem nog te zien wat er gebeurd is. En de reizigers wisten niet aan welk gevaar hun leven heeft blootgestaan.... en dat het alleen werd gered door de verheven pligtsbetrachting van een edel, maar nederig spoor-beambte. Maar wie zou de beschermende hand der Voorzienigheid durven voorbijzien, de beveiliging door God aan moedige harten verleend? De vuurgloed verdwijnt.... De edele man weent, maar het zijn tranen van vreugde. Het kind had de vaderlijke raadgeving gevolgd. Hij had zijn kleine ligchaam plat op den grond, tusschen de rails, ter neêr gelegd. Geheel het vuurspuwende gevaarte was over zijn hoofd heengegaan.... zonder zelfs één zijner haren te zegen.

Koning *Wilhelm I* van Pruissen begeerde den moedigen wachter te zien, die een zoo bewonderenswaardig voorbeeld van 't edelste stoïcisme had gegeven. De koning drukte hem persoonlijk de medalje van burgerlijken moed op de borst. En ik ben gelukkig aan deze daad van moed, die aan menig heldenfeit der oudheid doet denken, door middel van het *Petit Journal* de meest gewenschte openbaarheid te kunnen geven.

Een 12jarige jongen, langs de Maas naar huis gaande, viel bij Lith door het ijs. Hij wist, zich aan het ijs klemmende, zijn hoofd boven te houden, zoodat de veerlieden hem kwamen helpen. „Wees voorzigtig, riep de knaap hen toe, want het ijs is hier rot.” En toen hij in de boot was, vroeg hij bedaard: „heb ik me niet goed gehouden?” Des avonds at hij kalm weder zijn dikke boterham naast broers en zusters; den volgenden morgen was zijn bezoek de kerk, daarna ging hij tot zijne redders, om hen te danken. — 11. donderdag heeft in de gemeente Zoetermeer een droevig ongeluk plaats gehad. *Zekere v. K.* aan het arren zijnde met zijne vrouw en kind, schijnt het ijs op sommige plaatsen niet bestand te zijn geweest, om deze vracht te torschen; althans paard en slede zijn door het ijs gezakt. Hoewel spoedige hulp werd verleend, zijn vrouw en kind verdronken. — Nabij het dorp Uden is een jager op het veld bevroren gevonden. Zijn hond had zich op het lijk neêrgezet en kon men slechts met moeite daarvan verwijderen. — Onder de gemeente Hoenderloo bevindt zich eene bende stroopers, welke bovenal hun werk maken van grof wild. Men wil, dat zij voor slechts weinige weken op niet zeer verren afstand van de kerk onder de godsdienstoefening zich nog van een schoon stuk wild hebben meester gemaakt. Wanneer zij gelukkig op de jagt zijn geweest geven zij uit dankbaarheid een kwartje in het armenzakje, benevens den kogel, waarmede zij het hert hebben geschoten. — Te Hoorn werd den 27 Dec. de gepensioneerde adjunktkommandant van het huis van arrest ter aarde besteld. Hij was een man, die met eer het vaderland had gediend, den slag van Waterloo en den tiendaagschen veldtocht had bijgewoond. Bij deze laatste expeditie werd hem het paard onder het lijf doodgeschoten. Ook thans viel een van de paarden, die den lijkwagen trokken dood, toen er een schot door de militairen gelost werd. Men deelt dit mede als eene opmerkelijke bijzonderheid. Men zou het ook kunnen aanvoeren als een staaltje van de soort van paarden, die te Hoorn gewoonlijk voor lijkplegtigheden gebruikt worden. — Om spoedig de ruiten te doen ontdooijen, bezigt men in Rusland het volgende middel. Men doopt een spons in water, waarin men keukenzout heeft opgelost, en wast daarmede de ruiten. In een oogenblik zijn zij vrij van ijs.

ADVERTENTIEN.

In N°. 52 van 1864 van dit blad leest men, dat de School te *Didam* is aangenomen door *H. JANSSEN* en *A. VOETMAN*.

Dat is eene onwaarheid.

H. JANSSEN die, één billet dat *f* 467 boven en een ander dat *f* 17 beneden de door mij ingeschreven som was, indiende, is aannemer.

Didam, 2 Januarij 1865. *A. VOETMAN*.

PUBLIEKE VERKOOPING van den PEPPELMAN en eenige BOSCHGROND.

De Notaris VAN ZUIJDAM residerende te *Terborg*, zal op Donderdag den 13 Januarij 1865 bij inzet, en op Donderdag den 19 Januarij 1865 de Boomen onder het regt van naastiging door de koopers van den ondergrond tegen betaling van 5 pCt. aan de koopers der Boomen; eindelijk op Donderdag den 26 Januarij 1865 bij toeslag telkens te beginnen des morgens om 10 ure in het Logement *de Roode Leeuw* te *Terborg*, op hoogen publiek veilen en verkoopen:

De Bouwplaats *den PEPPELMAN* bestaande in Erf, Boomgaard, Bouw- en Weilanden, Akkermaals- en Dennenbosschen (behoorende de gebouwen aan den Pachter) benevens eenige Boschgronden, zamen groot 62 Bunders, 71 Roeden, 30 Ellen; alles gelegen in *Gaanderen* onder de gemeente *Ambt-Doetinchem*, aan den grindweg van *Varsseveld* naar *Doetinchem* in Massa, onder Massa, blokken en perceelen, als bij de publicatiën is aangeduid.

Aanwijzing is te bekomen op *den Peppelman* voornoemd, alwaar de Lijsten der perceelen van het Hout ter visie liggen alsmede in *het Wapen van Wisch* te *Varsseveld* en verder alom, terwijl nadere informatiën te bekomen zijn ten kantore van voornoemden Notaris.

AANZIENLIJKE VERKOOPING VAN EIKENBOOMEN.

Mr. W. J. C. PUTMAN CRAMER, Notaris te *Zutphen*, zal op Maandag 23 Januarij 1865, des voormiddags om 10 uren in de benedenzaal der *Nieuwe Societeit* aan de *IJsselkade* te *Zutphen*, publiek verkoopen:

307 STUKS ZWARE EIKENBOOMEN

in 48 perceelen, op stam staande in het bosch en de weide, *den Ossenslag* genaamd, op het Erve *RIEFEL* onder *Hengelo* en toebehoorende aan de *Sint Anthonie Grootte Broederschap* te *Zutphen*.

De aanwijzing geschiedt door den *Bouwman* op het Erve *RIEFEL* en den *Werkbaas* DERK WALGEMOED, terwijl nadere inlichtingen zijn te bekomen bij den *Rentmeester* den Heer G. EBBINK VAN DICK te *Zutphen*.

VERKOOP VAN BOOMEN.

Op den 16 Januarij 1865 des voormiddags ten 10 ure zullen ten huize van den Kastelein SCHUPPERS in *Wichmond* publiek geveild worden, verscheidene perceelen Peppels, Beuken, fijne Dennen, enz., waaronder zeer geschikt tot Zaagblokken, Planken, Klompen, Leggers, verschillend Timmerhout, enz., staande op het landgoed *Suideras* van den Hoogwelgeb. Heer Baron VAN DER HEIJDEN VAN DOORNENBURG en op Meijersweide onder *Baak* te weten: Onder *het Suideras*.

- 1°. Peppels op het Westenberg langs Heuvelinkbosch.
- 2°. Id. (en daaronder veel Zilver Peppels) in de Koeweide van HEUVELINK.
- 3°. Een bijzonder Zware Peppel en Schietwillig aan de gracht bij het huis.
- 4°. Beuken langs de Hengelosche weg en in het Wandelbosch aan de Koeweide.
- 5°. Fijne Dennen in het Wandelbosch.
- 6°. Eenige Larixen geschikt tot Sporen en Rikens; en
- 7°. In de Weide van MEIJER onder *Baak*, Peppels.

En waarvan de aanwijzing zal geschieden door den werkbaas BERENTSEN op *het Suideras*.

MARKTBERIGTEN.

AMSTERDAM, den 2 Januarij 1865.

2½	Ct. Nederl.	.	.	.	62½
4	"	.	.	.	96½
2½	"	Spanje	.	.	40½
3	"	binnenl.	.	.	43½
3	"	Portugal 1856/1858	.	.	45½
5	"	Russen 1828/29	.	.	80½
5	"	Stiegl. 6e Serie	.	.	80½
5	"	Oostenrijk Metall.	.	.	57½
5	"	National	.	.	64½
5	"	Amsterd.	.	.	80½

Koers van het Geld: Beleening, Prolongatie 5, Disconto 5½ pCt.

Prijzen der Coupons: Metall. / 2435; Dito Nat. / 2787½; Diverse Engelsche per L / 1160; 3 pCt Eng. Russ. L / 1160; Fransche / 55½; Belg. / 55½; Pruis. / 34½; Hamb. Russen / —; Russen in Z.R. / —; Papieren R. / —; Poolsche in Fl. / 27½; Napelsche / —; Spaansche / 2.23; Amerikaansche Dollars / 2.33.

GRONINGEN, den 23 December 1864.

70 P. Jarige Tarwe / 7.10 à / 7.30. 70 P. Nieuwe dito / 6.30 à / 6.55. 68 P. Dito dito / 5.90 à / 6.10. 70 P. Dito witte / 7.30 à / 7.50. 66 P. Nieuwe Rogge / 4.80. 70 P. Dito / 5.60. 70 P. Buitenlands / 5.70. 62 P. N. Grijze Boekweit / 5.25. 65 P. Dito / 5.85. 64 P. N. Zw. Z. dito / 5.35. 68 P. Dito / 6.15. 52 P. N. Winter Garst / 3.50. 56 P. Dito / 4.15. 60 P. N. Knobbe Garst / 4.35. 44 P. N. Dikke Haver / 2.80 à / 2.85. 50 P. Dito / 3.25 à / 3.30. 36 P. Witte Voer Haver / 2.20. 40 P. Dito / 2.55 à / 2.60. 38 P. Zw. Voer / 2.25. 44 P. Dito / 2.90. Paardeboonen / 4.25 à / 5.25. Gort (grove) / 6.80 à / 7.00. Dito (puik) / 7.10. à / 7.50. Dito (parel) per 100 N. P. / 8.75 à / 12.00. Koolzaad / 10.50 à / 12.75. Geel Mosterzaad / 8.50 à / 11.00. Raapolie / 40.50. Lijnolie / 33.25. Raapkoeken 1040 stuks / 96.00. Lijnkoeken 104 stuks / 11.00 à 14.00.

ARNHEM, den 30 December 1864.

N. Tarwe / 7.50 à 9.00. Rogge / 5.00 à 6.15. Boekweit / 6.10 à 6.80. Garst / 4.50 à 5.00. Z. Haver / 4.00 à 4.40. L. Haver / 3.25 à 3.80. Witte Boonen / 16.00. Duivenb. 7.50. Gr. Erwtten / 7.00 à 8.00. Wikken / 0.00. Paardeb. 7.60. Geele Erwtten / 7.00 à 7.50. Graauwe Erwtten / 7.00 à 8.00. Aardappelen / 1.60 à 1.80. Boter 100 à 116 Centen het N.Pond.

DOESBORGH, den 31 December 1864.

N. Tarwe / 7.25 à 8.00. Rogge / 5.75 à 6.00. Boekweit / 6.00 à 6.50. Garst / 0.00 à 0.00. Haver / 3.00 à 3.40. Aardappelen / 1.60 à 1.75. Boter 102 à 110 centen het Ned. Pond

ZUTPHEN, den 29 December 1864.

N. Tarwe / 8.00 à 9.25. Rogge / 5.75 à 6.20. Boekweit / 5.75 à 6.50. Garst / 5.00 à 5.50. Haver / 3.50 à 4.00. Boter / 22.00 à 24.50. Aardappelen / 1.75 à 2.00.

DEVENTER, den 30 December 1864.

Tarwe / 8.00 à 9.00. Rogge / 5.60 à 6.20. Boekweit / 5.75 à 6.40. Garst / 4.25 à 5.00. Haver / 3.00 à 3.75. Boter 1e soort / 23.50 à 25.50. 2e soort / 19.75.

Gedrukt bij W. BECKING, te *Doesborgh*.